

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 28

Interpel·lació al Govern sobre la política econòmica i fiscal (tram.
300-00102/08)

L'onzè punt de l'ordre del dia és la interpel·lació al Govern sobre la política econòmica i fiscal. presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Josep Enric Millo.

Senyor Millo, té la paraula.

El Sr. Millo i Rocher

Molt honorable president, honorable conseller d'Economia, novament ens trobem en aquesta cambra, en aquest cas per presentar-li una interpel·lació en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya amb relació a la política econòmica i fiscal a Catalunya.

Dic novament perquè, no perquè nosaltres n'haguem presentat una fa poc, però, de fet, avui, precisament avui fa exactament dos anys, avui o quatre o cinc dies abans o menys, en aquesta cambra es substanciava una interpel·lació també adreçada al Govern sobre la situació econòmica al país i l'il·lustre diputat Fernández Teixidó li preguntava al Govern, en aquell cas no era vostè qui el representava, sinó el conseller Huguet, que què estava fent per solucionar aquesta possible desacceleració que ja en aquell moment es podia entreveure i que el Govern negava, dic negava perquè quan hom llegeix les intervencions del Govern en aquella interpel·lació es veu clarament que la frase del Govern era «l'economia catalana va bé, no hi ha cap problema, s'està fent el que s'ha de fer, tot va bé.»

Doncs, bé, avui estem aquí parlant d'això i veurem com de fet les coses no van bé. Jo que sé que vostè és una persona rigorosa i seriosa estic segur que reconeixerà que les coses avui no es poden qualificar d'aquesta manera i, per tant, el que hem de fer, en to positiu i constructiu, com sempre, és parlar de què cal fer a partir d'ara per evitar les coses vagin pitjor i si pot ser per solucionar-les.

Fa poques setmanes en el debat pressupostari sobre el pressupost del 2008 jo també m'adreçava a vostè dient-li que em semblava que les previsions que feia eren optimistes quant al càlcul del pressupost, i vostè em deia que no, que no eren optimistes, que eren molt realistes. Avui, senyor conseller, tota la societat està immersa, penso jo, en una absoluta estupefacció veient com la classe política d'un determinat signe li diu a la població «que no es preocupi, que no passa res, que tot va bé, que la desacceleració no és tal cosa i que les mesures que s'han pres per frenar l'increment de la inflació són suficients i que tot s'arreglarà.» I em refereixo al missatge que està emetent el senyor Zapatero, el president Zapatero, el senyor Solbes, el president Montilla, dient això «no passa res, tot va bé, l'economia espanyola és de les millors del món, la catalana també, la desacceleració econòmica és momentània i la inflació està controlada.»

Senyor conseller, vostè pensa el mateix? El Govern de Catalunya coincideix amb aquesta valoració que fan els màxims representants del PSOE? Vostès han negat sistemàticament durant aquests darrers mesos que la desacceleració econòmica sigui una realitat, hi ha dades que corroboren que això no és així, el mateix increment del producte interior brut. Les xifres que tenim en aquests moments són molt diferents del creixement que vostè esperava. En el quart trimestre del 2007 ha estat d'un 3,3 per cent, més de mig punt per sota del creixement del mateix trimestre del 2006. I les previsions del 2008 no són pas positives, són més aviat tot el contrari, parlem d'un 2.8.

Senyor conseller, jo no l'acuso a vostè, Déu me'n lliuri!, ni al Govern, que sigui el màxim responsable d'aquesta situació conjuntural, jo sé que vostè pujarà i em dirà «no, això és qüestió internacional, el món, Europa, etcètera», però en canvi sí que vull fer-lo responsable, i espero que vostè m'ho accepti, de quines són les condicions en què els catalans, les catalanes i els catalans, afronten aquesta situació. Aquesta sí que és la seva responsabilitat.

El Govern, al meu entendre, en aquests moments està donant una imatge d'inoperància i d'incapacitat absoluta per prendre mesures. Avui, senyor conseller, li donem una oportunitat perquè vostè pugui aquí dalt, s'adreçar als catalans i els parli i els

digui quines són les mesures que pensa prendre el Govern de Catalunya per tal de resoldre, d'apaivagar, de prendre mesures per poder millorar les conseqüències d'aquesta situació.

La interpel·lació d'avui, senyor conseller, és per demanar-li que actuï, que no es quedi amb les mans a les butxaques esperant que el senyor Zapatero i el senyor Solbes, crec que del seu partit –avui tinc ja alguns dubtes perquè abans en la sessió de Govern no m'ha quedat clar si són el mateix partit o no, vostè suposo que ens ho aclarirà després–, però que no vinguin aquí amb una vareta màgica a resoldre els nostres problemes. Jo penso que si el Govern de Catalunya es queda amb les mans a les butxaques esperant això cometrà un greu error. Moltes famílies catalanes tenen autèntiques dificultats en aquests moments per arribar a final de mes i el Govern, aquesta és la impressió que tenim, està creuat de braços. No pensa fer-hi res, senyor conseller?

En les actuals circumstàncies jo entenc que la desacceleració de l'economia catalana requereix com a mínim actuar en tres àmbits, i són aquests els tres àmbit en què la interpel·lació d'avui voldria que vostè es manifestés sobre el que pensa fer, quines mesures pensa prendre, si és que n'hi ha. Espero que no surti a dir que no cal fer res perquè tot ja funciona bé, no? La primera és la lluita contra la inflació, l'àmbit dels preus; la segona és l'àmbit de l'ocupació, el mercat de treball i la tercera l'àmbit de la competitivitat estrictament de les empreses, per tant, de l'economia catalana.

I deixi'm fer algunes consideracions de cada un dels tres àmbits i vostè després doni'ns una mica el seu punt de vista de què és el que cal fer en aquesta contraposició d'idees que plantegem en aquesta interpel·lació.

Pel que fa al primer àmbit de la inflació. Vostè coneix perfectament les dades, jo les refresco, no? Increment del 4,4 per cent de l'IPC, dada del gener, el pitjor índex des de 1995, la diferència entre l'IPC actual i la previsió que vostès mateixos feien és de més d'un punt i mig, preveien pel 2007 un 3 per cent. Què significa això? Moltes coses, no? Encariment desmesurat d'alguns productes, molts d'ells bàsics, alimentaris, més del 20 per cent de mitjana; encariment de la cistella de la compra,

hem vam parlar també el dia del pressupost; afectació negativa, òbviament, sobre la competitivitat de les empreses...

Fitxer 29

...pèrdua de poder adquisitiu de les famílies, la diferència entre l'augment del cost de la vida i l'augment dels salaris dels treballadors és molt gran i, per tant, això provoca una pèrdua substancial de capacitat, poder adquisitiu de les famílies; l'esforç fiscal que a més a més les famílies han de fer cada vegada les ofega més. Vostè sempre ha negat que hi hagi increment de la pressió fiscal; jo li reitero avui aquí i, si de cas, vostè ho digui als ciutadans que no és cert que hi ha un increment de la pressió fiscal. L'augment dels tipus d'interès, que han pujat més de dos punts els últims dos anys ha fet també que l'endeutament de les famílies s'hagi vist sobrepassat –encariment de les hipoteques, etcètera.

I vostès van fer un pla de mesures contra la inflació, és cert, l'any 2006 el mes de juny van presentar trenta-nou mesures; les hem debatut i les hem comentat. Recordo inclús una roda de premsa que vostè mateix va fer el mes d'octubre on ens explicava que de les trenta-nou mesures del pla contra la inflació, trenta-set ja estaven en marxa, ja caminaven. Doncs segurament no podem parlar d'èxit en aquests moments, perquè si fossin mesures d'èxit avui no tindríem les xifres que tenim.

Per tant, clarament insuficient. No pot estar satisfet, senyor conseller. Jo penso que no pot estar satisfet. Cal que es revisi segurament aquest pla. Què pensa fer? Quines mesures noves pensa prendre? O no en pensa prendre? Ho repeteixo: no el faig responsable estrictament de la situació, però sí que el faig responsable de com les catalanes i els catalans afronten aquesta situació, quines mesures pensa prendre el Govern per ajudar les catalanes i els catalans a afrontar amb més garanties d'èxit aquesta situació.

També hi ha una estratègia que serveix per moderar la inflació, que és la millora de la productivitat. Què pensa fer? Es planteja fer accions, mesures noves per millorar la

productivitat? De# la productivitat darrere de l'any 2007 incrementa el 0,8 per cent: baix, molt baix, insuficient. Calen reformes estructurals? Jo penso que sí, però m'agradaria saber què en pensa el Govern, quines són aquestes reformes. Esperen que s'arregli sol? Esperem que vingui el senyor Zapatero amb la vareta màgica o l'esperem des de Catalunya? Tenim competències, no en tenim, les que tenim les fem servir, com les fem servir?

Una altra possible estratègia seria millorar també la capacitat fiscal que tenen les famílies. És a dir, quan parlem de reformes fiscals a Catalunya, nosaltres ens n'hem fet un tip, des d'aquesta tribuna, hem..., la Generalitat té capacitat normativa en alguns impostos, i aquí hem fet debats interessants sobre l'impost de successions i donacions, vostès han fet una petit reforma, tímida, feble, al nostre entendre, insuficient, aquí hem parlat de la supressió, pràcticament, d'aquest impost. Jo li plantejo que es posicioni: li semblaria bé, per exemple, una reducció d'un punt en el tram autonòmic de l'IRPF, per exemple? Transmissions patrimonials, patrimoni...

Escolti'm, deixi'm fer-li una pregunta, senyor conseller, vostè aquí s'ha pronunciat sempre en contra de fer desaparèixer o rebaixar aquest impost, el de patrimoni, però el mes de desembre ens va sorprendre el senyor Zapatero amb un anunci que incorporava al programa electoral la desaparició de l'impost de patrimoni. Pensen el mateix? Hi està d'acord, no hi està d'acord? Bé, finalment serà veritat el que ens deia el president Montilla fa un moment, que són partits diferents, quan els hi convé, perquè quan es tracta dels espais electorals són el mateix.

Segon àmbit d'actuació: millora de l'ocupació. Dades de l'atur que tenim: dolentes, m'ho reconeixerà. L'increment darrere el 8,2 per cent situa una taxa interanual del 7,4 per cent. Quina és l'eficàcia de les polítiques d'ocupació que ha impulsat el Govern de la Generalitat fins al dia d'avui perquè tinguem aquestes taxes sobre la taula? Parlem-ne. Pensen fer alguna cosa o no? El factor estratègic de la formació se'l prendran seriosament finalment o no? L'estabilitat del mercat de treball és imprescindible, això provoca o afecta directament l'indicador de confiança dels consumidors, que està en els índexs més baixos dels darrers temps.

El Govern no ha resolt aquests problemes del mercat de treball. Què pensa fer? Per no parlar del fenomen nou i creixent problema de l'atur, també, de les persones immigrants, que estan a casa nostra. Com afrontem aquesta situació? El Govern pensa fer-hi alguna cosa? No pot eludir, crec jo, la seva responsabilitat.

I, finalment, el tercer àmbit: la millora de la competitivitat de les empreses catalanes. I aquí hi ha molts temes per tractar. N'hem parlat, hem fet la valoració del pla estratègic, hem parlat d'excessiva burocràcia, de manca d'infraestructures, de la baixa inversió en I+D+I, i a més a més, hem vist en el pressupost de l'any 2008, que hem votat i que hem debatut en aquest Parlament, que les seves previsions...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Millo i Rocher

...s'han situat molt més lluny del que inicialment s'havia plantejat. Bé, senyor conseller, aquests són els tres àmbits en els quals m'agradaria que el Govern i vostè, en nom del Govern, ens digués què pensa fer. I, a partir d'aquí, òbviament, en la segona intervenció li donaré el nostre capteniment, el nostre criteri respecte a això.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Té la paraula l'honorable senyor Antoni Castells, conseller d'Economia i Finances.

El conseller d'Economia i Finances

Senyor president. Senyor diputat, quan vostè expliqui en la seva segona intervenció les mesures que diu que em pensa proposar, naturalment opinaré sobre aquestes, i amb molt interès ho faré. Vull agrair-li l'oportunitat que em dóna de poder parlar d'aquest tema al Parlament. Jo crec que, efectivament, estem davant d'una qüestió important que preocupa els nostres ciutadans i, per tant, és lògic i és el que toca, que el Parlament se'n faci ressò.

I em permetrà que li digui quina és la posició del Govern, no?, també em deixarà que li faci algun comentari sobre alguna de les coses que vostè ha dit, no? És clar, què vol

que li digui? Vostè diu: «És que el mes de febrer de l'any 2006 negaven que hi hagués una desacceleració.» Sort que ho negàvem, no?, perquè, efectivament, el febrer del 2006 no hi havia cap desacceleració; havíem crescut l'any 2005 del 3,3 per cent i l'any 2006 vam créixer el 3,9 per cent! En aquell moment el problema no érem nosaltres; el problema era vostè! És que quina autoritat poden tenir quan fa dos anys ja estaven dient això! Estaven dient que la situació era horrible, catastròfica, que anàvem al precipici! Fa dos anys estàvem creixent al 3,9 per cent, una de les xifres més altes de fa moltíssims anys. I després hem crescut el 3,7 per cent, l'any 2007, el 3,7 per cent, més també que l'any 2005. És a dir, que, escolti'm, i és veritat, l'any 2007 va començar la desacceleració, perquè hem crescut menys que l'any anterior. Però fixi-s'hi: més que l'any 2005, quan, segons els seus pronòstics, l'any 2006 ja estàvem creixent menys que l'any 2005. Si no sé quines previsions feien vostès! Tres coma tres l'any 2005, si el 2006 estàvem en desacceleració, vol dir que hauríem hagut de créixer per sota! I l'any 2007 encara més per sota! Doncs no: l'any 2006 vam créixer més i l'any 2007 també hem crescut més.

De manera que comprendrà vostè que quan ens dediquem a fer pronòstics catastrofistes quan les coses van bé, la seva credibilitat no és massa elevada. I no ho és tampoc ara, que les coses no van tan bé, és veritat, és el primer que li hagi de dir. De manera que, quan vostè em diu: «Diu que no es preocupin, que no passa res» o que hem negat que la desacceleració sigui una realitat, de cap manera; ni ho he negat en altres moments ni ho nego ara: hi ha una desacceleració de l'economia, sí senyor.

S'està moderant el creixement de la nostra economia, les coses no van tan bé com anaven, sí senyor. Van pitjor del que anaven fa un any, sí senyor. Però segueixen anant prou bé –segueixen anant prou bé. No van tan bé com anaven, no hi van, però no estem en una situació per cridar, com vostè fa, el mal temps o pronosticar una situació d'empitjorament de totes les variables com està fent. Creixerem menys. L'any 2007, ja li ho he dit, vam créixer un 3,7 per cent, que segueix sent una taxa elevada; l'any 2008, segons les previsions, creixerem un 3 per cent. És possible que acabem creixent menys, entre el 2,5 i el 3 per cent. En aquests moments, la xifra de consens – de consens, no la nostra, la que emeten els organismes que estudien aquestes qüestions, que fan previsions – és d'un creixement entorn del 2,8 per cent –jo crec que

és possible que es produeixi un creixement d'aquest ordre, que segueix sent un creixement francament per sobre de la mitjana europea i un creixement per sobre del que hi havia hagut en molts anys anteriors.

De manera que, primera qüestió: creixerà menys? Sí. Hi ha un canvi de cicle? Sí que hi és, i ens hem de preparar per aquest canvi de cicle, i el primer que hem de fer és dir als ciutadans que hi ha un canvi de cicle i que la situació no és tan bona com era, perquè no hi ha res pitjor que negar la realitat. Jo no la nego, però li demano a vostè que tampoc no la negui. I la realitat segueix sent la d'un creixement raonablement bo.

La situació de la inflació. Miri, en la inflació es produeixen dos fets. Un és un fet que també aquí hi ha un empitjorament de la inflació a tot arreu; hem passat de taxes d'inflació del 2,4 per cent que teníem el mes d'agost, de les més baixes que havíem tingut mai, 2,4 per cent, a una inflació que se situa entorn del 4,4 per cent el mes de gener d'aquest any. Aquest augment d'aquests dos punts en el nostre cas ha passat a gairebé tot arreu: ha passat a Catalunya, ha passat a Espanya, ha passat a Europa. Aquest és un component, si vostè vol, temporal, i tot fa pensar, també de nou totes les previsions fan pensar que es produirà una reducció de la taxa d'inflació. Perquè aquest augment de dos punts ha estat degut a dos components exclusivament: l'augment del preu del petroli i l'augment del preu dels aliments elaborats –1,5 més o menys el petroli d'aquests dos punts; 0,5 els aliments elaborats. El preu del petroli el més d'agost de l'any passat restava a 0,2 punts en la taxa d'inflació, és a dir, el que afegia el mes d'agost era menys del que restava de l'agost de l'any anterior. L'última dada del mes de gener afegeix 1,2 punts, afegeix 1,4 en conjunt.

Ara, escolti'm, és que el petroli ha passat de 60 a 100, gairebé –noranta i una mica més–, i no hi ha cap previsió que ara passarà de 100 a 160, que és el que hauria de passar perquè seguís pujant amb aquesta importància. Al revés, tot fa pensar que es moderarà i que a partir d'ara començarà a restar. De manera que totes les previsions apuntes que d'aquí a tres, quatre mesos la taxa d'inflació estarà entorn del 3 per cent o menys del 3 per cent.

Escolti, això vol dir que no hi hagi un altre component? Sí que hi és, però aquest hi era abans i hi és ara, que és el diferencial respecte a la Unió Europea, sobretot. El

diferencial respecte a Espanya l'hem tancat, gairebé; hem passat de diferencials bastant més elevats a un diferencial que en aquests moments és d'un 0,1# punts. Respecte a la Unió Europea, sí, el conjunt de l'economia espanyola segueix tenint un diferencial.

El teníem aleshores i el tenim ara, i ens hem de plantejar quines mesures hem d'adoptar, que han de ser sobretot mesures de tipus estructural, les que conté el pla de la inflació. De manera que, quan vostè em recomana: «Ecolti'm, adopti mesures, com..., a veure si fem el pla de mesures contra la inflació i a més, mesures estructurals o que ataquin les qüestions de productivitat i de competitivitat.» És que aquestes són les mesures del pla de la inflació, bàsicament, mesures de tipus estructural. Perquè nosaltres no tenim a les nostres mans l'instrument bàsic per lluitar contra la inflació a curt termini, que és la política monetària. Ecolti, per això el Banc Central Europeu, fixi-s'hi, té un únic objectiu encomanat, que és la lluita contra la inflació. I un instrument, sobretot, que és la utilització dels tipus d'interès.

De manera que també en aquesta qüestió estem fent el que s'ha de fer. I és veritat, hi ha un repuntament important de la inflació que hem d'evitar que es consolidi; el pitjor missatge que podríem donar ara és que aquest augment de la inflació es mantindrà a mitjà termini, perquè això crearia expectatives inflacionistes i aleshores podria repercutir en el conjunt de costos, i si repercuteix en el conjunt de costos, el que es diu «la inflació de segona ronda», aleshores sí que es podria consolidar un augment important de la inflació.

De manera que el que hem de dir és: «Aquesta és una inflació que ha augmentat temporalment d'una manera apreciable» –en aquests dos punts que jo li deia–, «i si es fa la política apropiada, els components que han fet que pugi desapareixeran en uns mesos i la inflació es tornarà a situar en percentatge d'entorn del 2,5-3 per cent», i evitem que es consolidin ara expectatives inflacionistes.

I l'ocupació. Efectivament, és una variable importantíssima. Ecolti'm, també de nou jo li demano que es miri les dades. I les dades què és el que ens diuen? Que les últimes estimacions que tenim d'enquesta de població activa del mes de desembre, tenim unes dades d'atur, estimat, segons l'enquesta de població activa, són les més fiables,

del 6,6 per cent, que és un mínim, gairebé un mínim històric, jo li diria. Hem passat..., fins i tot ha disminuït, del tercer al quart trimestre disminueix, la dada d'atur. És veritat que està augmentant l'atur registrat, i l'atur augmentarà; l'atur augmentarà perquè creixerem menys, i quan es creix per sota del 3 per cent, l'atur augmenta. Seguirem creant ocupació, com n'estem creant, que també els recomano, als qui es dediquen a fer pronòstics sobre destrucció d'ocupació, que facin el favor de revisar els seus plantejaments, no? Seguirem creant ocupació, perquè creixem per sobre de la productivitat, de manera que crearem ocupació. Però també augmentarà l'atur; ara, d'una manera moderada.

L'atur registrat a Catalunya, segons l'última dada que tenim, la del mes de gener – l'atur registrat vol dir el nombre d'aturats del mes de gener d'aquest any sobre el del mes de gener de l'any passat–, ha augmentat entorn del 8 per cent, per sota de la mitjana espanyola –ha augmentat el 8,6 per cent– i molt per sota d'altres comunitats autònomes en les quals pesa bastant més que aquí el sector de la construcció: Madrid, 13 per cent; València, 17 per cent, i algunes altres comunitats autònomes, molt més. De manera que estem en taxes d'atur que sí que hem de ser conscients que poden augmentar, però es mantindran en xifres raonables.

Quina és la conclusió –i després parlarem, en tot cas, de les mesures que vostè proposa i de les que el Govern pot adoptar. Miri, jo crec que estem davant d'una situació en la qual hem de donar un missatge de realisme, primer de tot, d'acceptar la realitat; hi ha un canvi de cicle, la situació és pitjor de la que era fa uns mesos, de la que era fa un any, però segueix sent una situació que no ens ha de portar, en cap cas, a crear alarmisme. I jo els demano que el conjunt de la cambra, des d'aquest punt de vista, anem a la mateixa direcció, perquè és el que convé al conjunt del país. En economia les expectatives són importants, i és important generar confiança en el futur de la nostra economia. Tenim unes bones bases, tenim una situació sòlida, no estem en una situació, ni de lluny...

El president

Honorable conseller...

El conseller d'Economia i Finances

...no estem en una situació de crisi econòmica; estem en una moderació del creixement, i el que hem de dir als nostres agents econòmics és que tenen raons per tenir confiança en...

Fitxer 30

...futur del país. Perquè en part el futur del país depèn de la confiança que tinguem tots plegats en el futur del país.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Senyor Millo, pot fer la rèplica.

El Sr. Millo i Rocher

Sí, gràcies, senyor president. Senyor conseller, li he de dir amb tot el «carinyo», perquè sap vostè que jo l'aprecio personalment, que m'ha decebut; avui m'ha decebut molt, a més a més, no? Sí, és estrany, perquè el conseller Castells és una persona que normalment dóna el to aquí, no?, i defensa les coses amb entusiasme i sembla que se les creu, quan les defensa. I a mi m'ha donat la sensació avui que no s'ho creia massa, el que deia, no?

No s'ho creia massa perquè, és clar, qualsevol persona que ens estigués veient en aquests moments, qualsevol ciutadà de Catalunya que ens estigués veient en aquests moments..., jo no sé si he tingut un to alarmista o no. Normalment no és el meu to habitual, i vostè ho sap també, no? –almenys no ho he pretès en cap cas. He utilitzat xifres, he utilitzat dades, he parlat de nivells d'inflació, de creixement de l'IPC, de taxes d'atur, de pèrdua de productivitat, de pèrdua de competitivitat...

I li he preguntat què pensava fer el Govern –què pensava fer el Govern. No que em sortís a explicar el que està fent o el que ja ha fet, o els plans que va aprovar el 2006 o el 2007, aquest pla i l'altre pla. Perquè aquest és un govern de plans, però, aquests plans, amb resultat zero, moltes vegades, no? I enlloc de venir aquí, a la tribuna, a

explicar-nos què pensa fer, el que ha fet és dir: «No, no, és que el que estem fent ja va bé –el que estem fent ja va bé. Hem fet aquest pla; tenim aquest projecte, tenim això..., i el que anem fent ja va bé.» Perquè, sense cap altra mesura..., el que ens ha vingut a dir és que sense prendre cap altra mesura això ja anirà bé. Ens ha dit això. Les perspectives són que les coses aniran bé sense que el Govern de Catalunya hagi de prendre cap mesura nova –cap, zero. Això és el que jo he entès, no? I si, francament, això és el que vostè pensa, jo crec que la situació és...

Vejam, jo no faig catastrofisme de futur, jo analitzo les dades que tenim avui. I vostè surt aquí, com a màxim responsable de l'economia de Catalunya, i em diu una mica..., i jo li dic quines són les mesures que vostè ha de prendre. Vostè em diu a mi que jo li digui quines són les mesures. Escolti, quan jo sigui conseller d'Economia, si algun dia ho sóc, ja li explicaré a vostè quines mesures, perquè... Bé, en tot cas, el dia que presentarem la moció ja li presentarem unes mesures, també, evidentment, unes propostes d'actuació. Ara, que el Govern pugi aquí dalt a treure's les puces de sobre dient: «Escoltin, si tenen alguna cosa a dir, ja ens ho diran; i, si no, mentrestant la meva opinió com a conseller és que això ja anirà bé perquè les coses per si soles s'arreglaran», vol dir que efectivament allò que deia de la vareta màgica d'en Zapatero, vostè s'ho creu. Surt el senyor Solbes l'altre dia i diu: «No, no, la desacceleració aquesta a poc a poc remuntarà i les mesures que ja s'han pres en el passat són bones per millorar la situació en el futur.»

Doncs aquí és on jo crec que realment estem en males mans –estem en males mans. No es pot considerar que, si la situació que tenim avui no és bona, i vostè ho ha reconegut –això sí que li ho agraeixo–..., ha reconegut que la situació és pitjor. Tot i que ha dit: «Però, bé, no és del tot dolenta, però és pitjor.» Home, doncs, si amb les mesures que s'han pres estem en una situació pitjor i a partir d'ara no cal prendre cap mesura, el missatge que vostè està donant als ciutadans de Catalunya és que no es preocupin; encara que no arribin a final de mes, tranquils. Avui estem a dia 20; hi ha famílies que avui ja no tenen saldo en el compte corrent i ja no arriben a final de mes. Però els direm: «No us preocupeu, ja vindrà algú i ho arreglarà, això, perquè tenim uns indicadors que diuen que això anirà bé.» Doncs ara, això, els ho explica a les

famílies que tenen dificultats per arribar a final de mes i vejam si els sembla que això és una bona mesura, no?

Vostè, jo crec que no m'ha entès. Jo no he pretès fer catastrofisme ni alarmisme ni res. Jo li he plantejat objectivament les dades i li he preguntat què pensa fer el Govern. I vostè ha pujat a dir-me el que ja han fet anys enrere, jo considero que amb resultat negatiu, perquè, si no, no tindríem la situació pitjor, que vostè mateix reconeix, i res més, no? Per tant, no m'ha entès. No m'ha entès o senzillament no té mesures noves a prendre. En el fons vol dir que no vol reconèixer que alguna cosa s'ha de fer. Reconeix que la inflació augmenta, diu que té un pla de mesures i que aquest pla de mesures ja serveix. Doncs no.

Escolti, senyor conseller, no podríem valorar aquest pla com ha funcionat fins al dia d'avui? No podríem analitzar quines mesures han donat bon resultat i quines no han donat bon resultat, i, a partir d'aquí, replantejar un nou pla de mesures? És que és incapaç de reconèixer el Govern que alguna cosa no la fa bé? És que és massa, això; és que és meravellós. Aquest Govern ho fa tot bé sempre, no s'equivoca mai de res. És increïble. Ara, escolti, no sé si els ciutadans se'ns ho creuran, això, eh? No ho sé. No sé si... Jo diria que no.

Jo diria, senyor conseller, que el que ha de fer és pujar aquí dalt i explicar quins són els seus plans de futur, nous, per afrontar la situació, per garantir que els catalans i les catalanes puguin afrontar això en millors condicions. Però plans de veritat, plans que es converteixin en resultats, no plans dels que després no es compleixen o s'incompleixen, que són els que habitualment ens ofereix aquest Govern. No frustri els catalans i les catalanes que ens estan escoltant, perquè el missatge que vostè ha donat avui és de frustració. És a dir: «Aquí no hi ha res a fer, no cal que fem res, ja s'arreglarà sol.» Home, jo no sé si les coses aniran bé o malament, però si estan malament –i avui vostè ha reconegut que estan pitjor–, algunes mesures caldrà prendre perquè vagin millor, no?

Amb tot el respecte, li faig una recomanació: no faci cas al senyor Zapatero...

El president

Senyor Millo...

El Sr. Millo i Rocher

...no li faci cas. Ja que són partits diferents, no li faci cas. Prengui mesures, actui. Prengui mesures, no es quedi amb les mans a les butxaques, no es quedi amb els braços creuats, perquè les catalanes i els catalans no ho entendran.

En la propera sessió, quan presentarem la nostra moció, li explicarem quin és el nostre capteniment. Però avui, en una interpel·lació, entenc que és el Govern, és el conseller qui ens ha de dir què pensa fer. I vostè, a hores d'ara, encara no ens ho ha dit.

Gràcies, senyor president.

El president

Té la paraula l'honorable conseller d'Economia i Finances, senyor Antoni Castells.

El conseller d'Economia i Finances

Jo, amb molt interès, de nou li haig de dir: escoltaré el que m'hagi de dir. Li ho haig de dir, què vol que li digui? Ara, és clar, quan li dic això, vostè em diu: «No, és que vostè no em pensa dir res i vostè no s'ha pronunciat sobre res i es limita a dir-me que espera que jo li proposi...» I estic molt interessat a conèixer la seva opinió, efectivament. I quan veig que es resisteix tant a donar-la és que penso que no en té cap, excepte la de dir-me que no faci cas del senyor Zapatero.

Escolti'm, però que m'hi he referit, jo, al senyor Zapatero, en algun moment? Vostè té interès a parlar aquí del senyor Zapatero. No sé si té res a veure amb les properes eleccions generals, tot això, m'entén? (*Remor de veus.*) No ho sé. Tal vegada no té res a veure, no?, amb les properes eleccions generals.

No, miri, deixi'm que li ho precisi una altra vegada. Hi ha una situació que ha empitjorat respecte a fa un any. Vol dir això que la situació sigui dolenta i que hàgim de dir al país que estem davant d'una recessió inevitable, en la qual el creixement serà negatiu, les taxes d'atur se situaran en percentatges com per exemple hi havia l'any 2002 –per exemple–, quan governava..., el Parit Popular a Espanya?, Convergència i Unió a Catalunya? Vol dir això? No. Que estiguin tranquils els ciutadans; en principi no ha de passar això.

Ara, escolti, el Govern pot ignorar que la situació ha canviat? És evident que no –és evident que no. I és evident que no ho fa. El Govern té en les seves mans aquells instruments que actuen d'una manera més immediata sobre el cicle econòmic? Vostè sap que no, oi? Oi que ho sap, vostè, que no, senyor Millo? Doncs aleshores no em demani que el Govern actuï amb aquelles mesures que podrien modificar d'una manera immediata el cicle econòmic, per exemple. És que ho té ni aquest Govern ni cap govern europeu, avui, de la zona euro, que és actuar sobre els tipus d'interès, per exemple, no?

Què fa el Govern? El Govern en primer lloc diu als ciutadans: «La situació ha canviat.» Però també els diu: «Tenim tots els motius de confiança en el futur de la nostra economia.» I espero que vostè, que em diu que no fa catastrofisme, que veu els aspectes positius, també ho reconegui, que els ciutadans tenen tots els motius de confiança en el futur de la nostra economia, que tenim una bona economia. Tenim un país potent, un país que ha crescut molt, un país que té un PIB per càpita que se situa entre els més alts d'Europa, que té unes taxes d'atur molt baixes, que té unes taxes d'inflació que han crescut una mica però que es tornaran a situar en xifres perfectament moderades.

Ara, dit això, jo no em conformo, perquè el Govern està al front del país i li ha de marcar el camí i ha d'exercir una acció de lideratge. I efectivament ho està fent dient: «Hem de perseverar en aquelles polítiques que permetin millorar la competitivitat de la nostra economia.» I, a més, ha d'adaptar-les a una nova situació. Incidint en quins aspectes? Miri, en cinc grans aspectes.

Primer, la inversió pública. Com que estem davant d'una certa desacceleració, és important incidir molt en la inversió pública, que ens ajuda a la vegada a donar una empenta a l'economia, a donar-li nou dinamisme, i a incidir en aquelles qüestions que són fonamentals des del punt de vista de la competitivitat. És el que estem fent. Mai com aquest any 2008 haurem tingut unes quotes d'inversió pública de l'ordre de 12.000 milions d'euros, 6.000 milions del pressupost de la Generalitat, 4.500 milions gràcies a la disposició addicional tercera de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, que vostès no van votar –4.500, que suposen un augment de 2.000 milions en la quota

d'inversió de l'Estat a Catalunya. Total, entorn del 6 per cent del PIB. Cap país europeu té una inversió pública d'aquesta importància.

Segon, ajudar a compensar els efectes que té en aquests moments la moderació – important – en el sector de l'habitatge residencial. Per això hi ha el Pla de l'habitatge i per això s'ha aprovat molt recentment l'actuació en les àrees residencials estratègiques, cent àrees, que permetrà construir noranta mil habitatges, la meitat, el 50 per cent dels quals, protegits.

Tercer, ajudar en un moment en què... Fixi-s'hi, vostè m'ha parlat molt dels problemes del cicle econòmic. Efectivament, incideixen en aquest cicle..., coincideix amb un problema de dificultats de liquiditat, de finançament. Hi coincideixen i les nostres empreses ho estan notant –algunes de les nostres empreses. Hem d'evitar que els problemes del sistema financer es transmetin al sector real de l'economia. Per tant, potenciem aquells mitjans que puguin ajudar al finançament. És el que fa l'ICF, en part en contacte amb l'ICO.

Quart, hi haurà un cert augment de l'atur, no important, no dramàtic, però un cert augment. Hem d'ajudar que aquells treballadors que quedin aturats es puguin recolocar ràpidament, amb una economia que seguirà funcionant. Per a això calen polítiques actives d'ocupació. Avui ho explicava la consellera de Treball.

El president

Honorable conseller...

El conseller d'Economia i Finances

I cinquè, finalment. Escolti'm, les mesures del Pla de mesures contra la inflació les haurem de potenciar i haurem de prioritzar-ne algunes per tal que aquelles mesures més estructurals –que no tenen mai un impacte a curt termini, el tenen més a llarg termini, com espero que vostè sàpiga– també puguin actuar el més ràpidament possible.

Ja ho veu vostè si el Govern està al cas de la situació. Marca el camí, diu als ciutadans: «Tenim una bona situació econòmica, però a la vegada...

El president

Honorable conseller...

El conseller d'Economia i Finances

...allò que podem fer ho fem.

El president

Gràcies.